

założenia do projektu ustawy o broni i amunicji:

1. Podział broni wg unijnej stratyfikacji, czyli na kategorie określone pod względem technicznym (A, B, C) – zgodnie z załącznikiem nr 1 dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256 z 13.09.1991) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179 z 08.07.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017).
2. Pozwolenia na broń wydawane w formie uprawnienia do posiadania i używania broni jako takiej (podobnie jak prawo jazdy, licencja pilota, itp.), a nie jako uprawnienia do posiadania konkretnego egzemplarza (egzemplarzy) broni, jak to jest dotychczas. Posiadane egzemplarze broni rejestrowane w elektronicznym systemie śledzenia historii broni, w chwili zakupu.
3. Zastąpienie pozwoleń wydawanych do deklarowanego celu używania broni pozwoleniami skorelowanymi z progami dostępu, określonymi przez ww. dyrektywę. Pozwolenia na broń uszeregowane wg kategorii, którą to kategorię obejmują. I tak: pozwolenie stopnia I – broń kategorii C, pozwolenie stopnia II – broń kategorii C i B, pozwolenie stopnia III – broń kategorii C, B i A6-A7, pozwolenie stopnia IV – broń kategorii C, B i A. Stratyfikacja pozwoleń zakłada stopniowanie wymagań związanych z ich otrzymaniem: stopień I – brak przesłanek uniemożliwiających dostęp do broni; stopień II – dodatkowy egzamin albo staż; stopień III – jak na stopień II plus uprawianie sportów określonych w dyrektywie; stopień IV – wieloletni staż posiadania pozwolenia niższego stopnia, muzeum broni, itp. (patrz pkt. 5).
4. Wymagany dyrektywą „uzasadniony powód” posiadania broni wymieniony w ustawie enumeratywnie, w postaci zbioru otwartego, obejmującego co najmniej: członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim, członkostwo w Polskim Związku Łowieckim, członkostwo w organizacji proobronnej, członkostwo w bractwie kurkowym, członkostwo w stowarzyszeniu kolekcjonerskim lub bronioznawczym, nabycie praw majątkowych do broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia, pełnienie zawodowej służby wojskowej w Siłach Zbrojnych RP lub terytorialnej służby wojskowej, pełnienie służby w państwowych formacjach uzbrojonych których status regulują odpowiednie ustawy i które przewidują dysponowanie bronią służbową przez swoich funkcjonariuszy.
5. Wymagane dyrektywą objęcie muzeów obowiązkiem uzyskania pozwolenia na broń. Dopuszczenie wysoko kompetentnych osób – zweryfikowanych kolekcjonerów, naukowców badających historię broni, konstruktorów broni, itp. do pozwoleń na broń stopnia IV.
6. Uprawnienie do noszenia załadowanej, nabitej broni w przestrzeni publicznej powiązane ze zdaniem egzaminu kompetencyjnego, dokumentującego umiejętność posługiwania się bronią w praktyce (egzamin na strzelnicy, wg procedury zawartej w załączniku do ustawy).
7. Wymagana dyrektywą okresowa weryfikacja pozwoleń w odstępach nieprzekraczających co do zasady pięciu lat – w formie okresowych badań lekarskich. Pozwolenie stopnia IV na prawach wyjątku wydawane może być bezterminowo.
8. Wykaz przestępstw, których popełnienie wyklucza możliwość posiadania broni, wykaz schorzeń i stanów chorobowych, które uniemożliwiają posiadanie broni, oraz warunki nabycia, zbycia, noszenia, przenoszenia i przechowywania broni – opisane enumeratywnie w formie zamkniętego zbioru przesłanek, bezpośrednio w ustawie lub w załącznikach do niej.